

10. Joutsen

J. L. Runeberg. Suom. Yrjö Veijola.

Andante

Fredr. Aug. Ehrström (1801–50)

1. Halk' il - lan rus - kon au - - er-maan käy len - to jout - se-
 2. Ja var - jon siel - lä run - - sa-han suo koi - vut tuu - he-
 3. Niin kai - kui lau - lu kii - - tä - en yl' aal - toin siin - tä-

len - to
 koi - vut
 aal - toin

nen, se las - kee vir-ran ho - pe-aan ja lau - laa sou - del-
 at, on kul-taa pei-li lah - del-man, on aal - lot vil - va-
 väin, Ja jout-sen armaan rin - nal-len nyt sou - ti, lau - loi

jout-se - nen,
 tuu - he - at,
 siin - tä - väin,

len. Se lau - loi: »Au - vo tai - vai-nen on kau - nis
 kat. Sen om - pi on - ni kal - le - hin, ken siel - lä
 näin: »Vaikk' on sun e - - los u - - nel-ma niin ly - hyt,

Suo - men - maa, sen päi - vä käy - dä le - - vol - len yö -
 ra - - kas - taa, sielt' us - ko om - pi syn - - tyi - sin, se
 riit - tää se! Sä lem - mit Suomen vir - - ral - la, sä

Suomen-maa,
 ra - kas - taa,
 riit - tää se!

dim.
 kau - det un - hoit - taa.
 sin - ne kai - ho - aa.»
 lau - loit Suo - mel - lel!»

dim.

un-hoit-taa.
 kai-ho-aa.»
 Suo-mel-le!»